

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Από το ξαφνικό, παράξενο και φοβερό θέαμα τρόμος είχε καταλάβει τις ψυχές των στρατιωτών και ο στρατός είχε χάσει την αυτοπεποίθησή του (το ηθικό του). Τότε ο Σουλπίκιος Γάλλος μίλησε για τη φύση του ουρανού και για τη στάση και τις κινήσεις των άστρων και της σελήνης και μ' αυτό τον τρόπο έστειλε το στρατό πρόθυμο στη μάχη. Έτσι οι ελευθέριες τέχνες του Γάλλου άνοιξαν το δρόμο για τη λαμπρή εκείνη νίκη του Αιμίλιου Παύλου.

Εκεί μόλις είχε παραδώσει την ταραγμένη ψυχή στον ύπνο, όταν ξαφνικά εμφανίστηκε σ' αυτόν φρικτή μορφή. Νόμισε ότι ερχόταν προς αυτόν (ένας) άνθρωπος πελώριου αναστήματος και βρώμικου προσώπου, όμοιος με την μορφή νεκρού. Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας.

B1. motibus, dederunt, facie, similem, hominem.

B2. tabula rasa

casus belli

curriculum vitae

de iure

mea culpa

B3. 1. Α-Δ-Ζ-Θ 2. Γ-Ε-ΣΤ 3. Β-Η

B4. miles – exercitibus – caeli –isque (iisque – isque), alacrium, somnus, specie, ingenti, magnitudine, cuius, quorum, nominaque.

B5. Quos simul aspexerunt/-ere illi, timores conceperunt/-ere nominaque eorum audire cupiverunt/-ere

B6. amittet, disputavero, dant, apparebamus, veniam, aspicias, concipiunt, cupivisti, responderatis, erunt.

Γ1. α) **ob nonstrum**= εμπρόθετος προσδιορισμός του εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο **invaserat**

de ratione= εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς στο **disputavit**

stellarum= γενική υποκειμενική στο **statu** και **motibus**

alacrem= επιρρηματικό κατηγορούμενο στο **exercitum**

ad se= εμπρόθετος προσδιορισμός κατεύθυνσης στο **venire**

venire= αντικείμενο στο **existimavit**, ειδικό απαρέμφατο

magnitudinis= γενική της ιδιότητας στο **hominem**

effigiei= δοτική αντικειμενική στο **similem**

Quem= αντικείμενο στο **aspexit**

se= υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου **esse** (λατινισμός).

Γ1. β) cum repente apparuit ei species horrenda: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον αντίστροφο σύνδεσμο *cum*, ακολουθείται από το επίρρημα *repente* και εκφέρεται με οριστική γιατί μας ενδιαφέρει από χρονική άποψη, χρόνου παρακειμένου, δηλώνει το υστερόχρονο στο παρελθόν. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το επίρρημα *nix* και οριστική υπερσυντελικού. Εκφράζει το αιφνίδιο γεγονός. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου. Η συντακτική θέση κύριας – δευτερεύουσας παρέχεται αντίστροφη. Το κύριο νόημα εκφράζεται στη δευτερεύουσα, ενώ το δευτερεύον στην κύρια.